

Eszteró István

Egy fotó fölé

*A képen ott áll a hetedik osztályból
tizenhat diák derengő reménység
tengerén, majd ötven éve, vers-
zászlót lengetnek, jelzők, metaforák
röpködnek színpadról a sejthető
közönség felé, mely nem fért fotóra,
de soronként csillan fel a szem,
rajzolódik szemöldök íve, arcvonás,
hallatszik visszafogott légzés, székek
reccsenése, érezni a nézőtér feszült
figyelmét, rajta a felvételen, ami
nincs, szavaltok zengő hullámai,
halk köhécselés, alig mozdulat,
hófehér blúzok zizzenése, a kézzel-
fogható csendbe huppant, ember-
öltőnyi aratás-, kapálásba fakult
kalap, egy apróság mocorgása,
nem hagyható magára, ablakon be-
tűz a nap, porszemcsék kigyúló,
kihunyó verssorokba rendezve, élő,
nem élő sorkatonák, mint emlék-
oszlopon Végvár² két világháborús
hőseinek elmosódó listája, hol fogy
lélekszám, kristályhangú daloló,
pirult arcú táncos, szavaló, színjátész,
országhatárok függönyén, óceáni
kikötők színpaddeszkáin túl sodort
sorsok, olvasd gomolyfelhőkkel
gomolygó nevük el: Ciolac Anna,
Császár Olga, Kovács Erzsébet,
Balogh Katalin, Agócs Mária,
Vass Julianna, Szilágyi Erzsébet,
Topcsov Mária, Szőke László,
Ardelán Mihály, Vicze Ferenc,
Katona Sándor, Szalai Mária,
Balogh Gizella, Lőrincz Magda,
Szenteán Julianna, néhány maradt*

*csak hon a százéves Ady Endrét
köszöntők közül, vigyázd, ó, Uram,
az ígéret szülőföld igéjét, nélküle
fű, fa, göröngy se érti magát, mire
mélyen meghajolnak, kong a kultúr-
terem, szék sincs, iskola eladva,
lerakat vagy raktár, ez a fekete-
fehér pillanat régvolt ifjú szívekben
is talántán fikció.*

* Végvár (románul: Tormac, németül Rittberg) település
Romániában, Temes megyében.

Tomahawk

Kele Lacinak

*Hajdani harcos indián koromból
van egy fényképem, fejemen pár dísz toll,
arcom oly riasztó festék-, koromtól,
kutya se ismert rám, gyorsan eliszkolt,*

*társam Csörgőkígyó, aki pléhdobját
pergette büszkén, amíg én, Fő Mágus
a furulyámmal tilinkózva jobbján
buzgólkodtam túlzajongni mégis,*

*kurjongattunk folyvást vak merészen
indiánféle törzsi riadót,
ijesztgetve ellent harcra készen,
a láthatatlan gyáva inalót,*

*az utcán sorakozó eperfák
egyikét szállta meg csapatunk,
harsogtuk fentről fennen az elszánt
lopakodót elborzasztó dalunk,*

*tán dallama se volt, csak összevissza
kornyikáltunk vihar előtti csendbe,
paták dobaját szív hangozta vissza
félelmet tönkre tomahawkkal verve.*

Farsangi rigmus

*Micsoda maszkabál,
extra haj, raszta, sál,
rongyot, lábat, kezét
ráznak a jelmezek,
politikamentes
a hajós, a hentes,
nem rázok, Cotroceni,*
zászlót, se csokrot én,
ilyenkor farsangkor
kupa bor barangol
utcára költözött
hordó és száj között,
amíg csak áll a bál,
béna is rúgkapál...
csillanj, csillagpárta
száz szerelmes párra,
ahol sörök habja
a holdat itatja,
friss farsangi fánkra
jön a tömeg lázba,
s hogy a csinos maszka
milyen leakasztva,
költő se magában
jár farsang havában,
fut, amerre Múzsza
ráncigálva húzza,
és színes szalagot
forgatnak angyalok,
hogy a ríme végül
fodraikba szédül.*

* román elnökségi palota Bukarestben

Madonna